

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Lenky Kaniové, v právní věci žalobce: **S. M.**, zast. JUDr. Josefem Zubkem, advokátem, se sídlem 1. máje 398, Třinec, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 12. 2015, č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 6. 2016, č. j. 19 Ad 11/2016 - 33,

t a k t o:

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í:

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 6. 2016, č. j. 19 Ad 11/2016 - 33, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 12. 2015, č. j. X, jímž byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí ze dne 5. 9. 2012, č. j. X.

Žalovaná v napadeném rozhodnutí popsala průběh veškerých stěžovatelových správních a soudních řízení od roku 2010 z důvodů nepřehlednosti stávající situace. Konstatovala, že rozhodnutím ze dne 5. 9. 2012, č. j. X, mu byl přiznán český starobní důchod v dílčené výši 9228 Kč měsíčně, rozhodnutím ze dne 21. 11. 2012 byla zamítnuta žádost o zvýšení starobního důchodu, přičemž o námitkách proti druhému z těchto rozhodnutí bylo rozhodnuto dne 28. 12. 2012. Řízení o žalobě proti oběma prvostupňovým rozhodnutím a proti uvedenému rozhodnutí o námitkách skončilo dne 4. 2. 2014 zastavením pro zpětvzetí. O další žádosti stěžovatele o dorovnávací přírůstek bylo negativně rozhodnuto dne 1. 4. 2014, námitky byly zamítnuty rozhodnutím ze dne 21. 5. 2014, žaloba pak byla zamítnuta dne 1. 6. 2015, a kasační stížnost byla zamítnuta dne 12. 8. 2015. Stěžovatel dne 28. 1. 2015 požádal o úpravu důchodu, přičemž třemi rozhodnutími ze dne 24. 4. 2015 mu byl zvýšen starobní důchod a stanovena výše

dorovnávacího přídatku, celkem na částku 9938 Kč; námitky podány nebyly. Na další žádost o přiznání správné výše důchodu bylo reagováno vysvětlujícím přípisem ze dne 30. 10. 2015. K následně podaným námitkám, které byly předmětem řízení žalované, pak ta v rozhodnutí uvedla, že směřují proti rozhodnutí ze dne 5. 9. 2012, tedy že byly podány opožděně.

Žaloba stěžovatelem podaná u Krajského soudu v Ostravě vyjmenovává napadená rozhodnutí, a to ze dne 5. 9. 2012, 8. 12. 2015, 28. 12. 2015 a 18. 1. 2016, jímž společně vytyká nesprávné stanovení výše důchodu plynoucí z nesprávného rozdělení dob českého a slovenského pojištění, přičemž výslovně navrhuje zrušení všech vyjmenovaných rozhodnutí.

Krajský soud shora označeným usnesením žalobu ve vztahu k rozhodnutí žalované ze dne 8. 12. 2015, č. j. X, odmítl s tím, že u téhož soudu je již vedeno a dosud neskončeno řízení sp. zn. 20 Ad 70/2015, v němž je žalobou rovněž napadeno předmětné rozhodnutí žalované, přičemž v této druhé věci byla žaloba podána dříve; shledal tedy překážku řízení – litispendenci.

Stěžovatel proti usnesení krajského soudu podal kasační stížnost opřenu o důvody uvedené v § 103 odst. 1, písm. d) a e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.). Uznává, že u krajského soudu skutečně vede předchozí řízení pod sp. zn. 20 Ad 70/2015, ovšem v tamním řízení se nedomáhá pouze zrušení rozhodnutí žalované z 8. 12. 2015. Podle jeho názoru nelze vyjmout pouze jedno z žalovaných rozhodnutí a řízení o žalobě proti němu odmítnout. Postup krajského soudu považuje za vadný a rozhodnutí o odmítnutí návrhu za nezákonné. Jeho důchod byl vyměřen nezákonně a z listin založených v obou spisech je zřejmé, že předmět sporu je týž; proto měly obě věci být spíše sloučeny. Proto navrhuje zrušení napadeného usnesení krajského soudu.

Žalovaná v písemném vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že k usnesení krajského soudu nemá výhrady.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v rozsahu podané kasační stížnosti (§ 109 odst. 2, věta před středníkem s. ř. s.) a z důvodů v ní uvedených (§ 109 odst. 3, věta před středníkem s. ř. s.). Ve věci přitom rozhodl bez nařízení jednání za podmínek vyplývajících z § 109 odst. 1, věty první s. ř. s. Je ovšem třeba předeslat, že v případě odmítnutí návrhem krajským soudem přichází v úvahu pouze kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s, jenž v sobě zahrnuje veškeré možné výhrady, pro něž měl být návrh nezákonně odmítnut (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98, publ. pod č. 625/2005 Sb. NSS).

V daném případě krajský soud shledal překážku dříve zahájeného řízení (litispendenci). K tomu ze spisu krajského soudu plyne, že dne 18. 12. 2015 mu byla podána žaloba, jíž byla přidělena spisová značka 20 Ad 70/2015. Tato žaloba směřuje výslovně proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 12. 2015, č. j. X, jímž byly zamítnuty stěžovatelovy námitky proti rozhodnutí ze dne 5. 9. 2012, č. j. X; toto rozhodnutí je pak požadováno zrušit.

Žaloba evidovaná u krajského soudu pod sp. zn. 19 Ad 11/2016, doručená dne 22. 3. 2016, byla popsána výše a je zjevné, že se obě překrývají pouze ve vztahu k rozhodnutí žalované ze dne 8. 12. 2015, č. j. X, jímž byly zamítnuty stěžovatelovy námitky proti rozhodnutí ze dne 5. 9. 2012, č. j. X. Z rozhodnutí napadených druhou žalobou je pouze jedno z nich předmětem žaloby předcházející.

Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud usnesením návrh odmítne, jestliže o této věci řízení již u soudu probíhá.

pokračování

Tak tomu v daném případě jednoznačně je a stěžovatel to ani nepopírá. Je ovšem názoru, že krajský soud měl obě řízení spojit ke společnému projednání.

Podle § 39 odst. 1 s. ř. s. může předseda senátu spojit ke společnému projednání samostatné žaloby směřující proti těmž rozhodnutí. Jedná se o možnost, nikoli o povinnost soudu takto postupovat. Spojení dvou různých žalob proti těmž rozhodnutí přichází v úvahu zejména tam, kde jsou podány žaloby ze strany více účastníků správního řízení. Předpokladem spojení žalob také je, že se jedná o žaloby, u nichž jsou splněny podmínky k jejich projednání.

Jak plyne z výše uvedených skutečností, u žaloby vedené pod sp. zn. 19 Ad 11/2016 ve vztahu k rozhodnutí žalované ze dne 8. 12. 2015, č. j. X, podmínky řízení splněny nebyly, a to pro překážku litispendence, která se týkala výhradně tohoto rozhodnutí z těch několika výše uvedených, které stěžovatel učinil předmětem této své druhé žaloby.

Postup i rozhodnutí krajského soudu tak byly v souladu se zákonem. Kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. naplněn nebyl, a proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele jako nedůvodnou podle § 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel v kasačním řízení úspěch neměl a úspěšná žalovaná na jejich náhradu nemá právo, neboť se jedná o věc důchodového pojištění.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. srpna 2016

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu